योहे नादाच ब्य नै ऋ तोद्धे "रघः । निच तेरिद्भ चण् शिनकोतिसम्बन्धिनि स्तियां डोप। साच स्ट्रिणप-श्विमदिशि अराक्तमशक्ती च ''नेक्टती दिशमास्योत्" चा॰तः। प्रमन्तवत्रे न॰तश्च तहेवताकत्वात् तथालम्। मैक्स तेया पंस्ती । निक्त लाः अवत्यम स्तीपत्ययानलात् दक । निकात्या अपयो 'नेकि तेया दु हितर सासां

स प्रमुवः स्थातः" सुब्रुः ।

तेन्य ता विश्वतिर्देशताऽख चार्षे वा॰ यश । निक्ति-देवता के पत्रादी "गर्भं पशुमा सभ्य नैक्ट त्यां म विशु-ध्यात याजा । लोकेत खणा। नैकृत इत्येव

ने गु त्य न निर्म चया भावः घत्रञ् । सलादिगुणसङ्गराहित्ये 'नैगु च्यात बच्च चाहोति सगुणवाचिवत्तते' भा•भा•

२०५ छ। नैमेल्य न विभेनस्य भावः ध्राञ् । विभेनले ! खन्तते । ''विषयेव्यतिसंरागी मानमी मल उच्यते। तेव्येव हि विरागस्त नैमेल्यं मसुदाहृतम्" रत्य् नो श्विषयवैराग्यो च 'भ्याङ्कस्थेव ते को पं नैमेल्यं प्रापियस्त्रति" भा दो । २०० चा वात्राचेः मन्द्रीचारणमात्रेण वेदाः एव (ब्बङ्ग्रार्थः) तु तथाविधप्रतिभानैमेल्यादिनेति निमित्त

भेटः" सा॰द॰ ।

नेलायनि पंस्ती नीबसापत्यं तिका॰ फिल् । नीबवानर-[उदा∙ | ग्यापत्ये नेल्य न॰ नीलस्य भावः ष्राञ्। नीलवर्षे नीलक्षर्राञ्च नैविका(ति) पुंच्ही निवक (त) खार्षे रपत्यम् इञ्। निवकः (त) वरपत्य ततः युनि फक् तस्य नौल्लल्याः न लुक्।

नैवका(ता)यनि यूनि तद्पत्ये नैवाक्व ति॰ निवाकोरिदम चण । निवचनशीलमध्विनि तस्याद्ररदेशादि अलारा छ । नैवासकीय तस्यादूर-्वातगुन्बदेशसमीपादौ । नैवातायन तिश्निवातसादूरदेगादि पचा व्यवस्थां फक्।

नैवासिक लि॰ निवासे साधु गुडा॰ ठञ । निवाससाधी नैविद्या न॰ निविष्ठ स्थानः ध्राञ्। १वनत्वे स्वविष्के देन संयोगे भवंशी मुलार गुण भेट्रे च 'नैविद्यं प्रौट्ता चापि सुखरत्वच शीवता । नाध्य मिति पञ्चामी फ्तृकारेषु

गुषाः स्टताः" संगी॰।

नेवेदा न निवेदं निवेदनमहित प्राञ् नि+विद-णिच् कर्मणि यत् खार्घे खण्वा। "निवेदनीयं द्रव्यन्तु नैवे-द्यमिति अध्यते " इति स्वयुत्ती देवतो हे शेन त्यताव्ये द्रव्ये

तस व्यात्मिया 'चतुर्विशं कुलेशानि । द्रव्यं त कड मान्वितम् । निवेदनात् भवेत् लिप्निनै वेदां तददाक्कतमः कुनार्णने १७ उद्धामे । तद्द्रव्याणि यथा "सिंतन सुगु-देन पायसेन समापिषा। सितोदन सकदिन देध्यादीय निवेद्येत्" इति प्रपञ्चसारः । "निवेदनीयं यदस्यां प-गस्तं प्रयतं तथा । तङ्कत्वार्हः पञ्चविधं न वेद्यमिति क-य्यते । भच्यं भोज्यञ्च लेहाञ्च पेयं चोष्रञ्च पञ्चमम् । मद्रत चैतचे नेदामाराध्यस निनेद्येत् । तत्पातं यथा ^कतेजमेषु च पात्रेषु मौबर्णे राजते तथा। तास्त्रे वा मस्तरे वापि पद्मपत्रे उद्य वा पुनः | यत्तदाक् मये वापि नैवेदां स्यापयेद्वधः । सर्वाभावे च माह्ये स्वहस्तघटितं यदि इति तन्त्रसारः । तहान फलं यथा "नैवेदीन भवेत खर्गी न वेद्येनास्त भवेत्। धर्मार्थकाममोज्ञाय न वे-द्योष प्रतिष्ठिताः । सर्वयज्ञपानं नित्यं नैवेद्यं सर्वतु-ष्टिद्म । जानदं मानदं पुगर्यं सर्वेभोग्यमयं तथा। मनसापि महादेव्ये नैवेदां दातुमिक्कति । यो नरो भिज्ञियुक्तः सन् दीवीयुः स सुखी भवेत्। सष्टामायां कटा देशीम चीं यथामि भित्ततः। नानाविधेस्त न वेदा -रिति चिन्ताकु बस्तुयः। स सर्वे कामान संप्राध्य सम नोके महीयते" इति कानिकापु॰ १६६।७० अ। तत्-कानो यथा 'बार्वीक विसर्जनादुद्रव्यं नैवेदां सर्वसुः च्यते । विमर्जिते जगनाथे निर्माल्यं भवति चणात । पञ्चराविदो सल्या नैवेदां भञ्जते सुखस् गर्डप् । तस्य स्थापनस्थानं यथा गौतमीवे "वामतस्तु तथा प्प-मग्रेवान तुर्ज्ञिणे। नैवेदां दुज्ञिणे भागे पुरतो बा न एडतः"। दिचिषभागस्त देवताया एव न तु साध-कस्य। "पक्तञ्च देवतावामे आमाच श्रीव दिचिषे" प्ररः यर यचिन्द्रका। 'दिचिन्यं त परित्य ज्य यामे चैव निधापयेत्। अभोज्यं तद्भयेदत्तं पानीयञ्च सरोपमम् इति तन्त्रसारः। तन्त्राद्या यथा "नैवेद्यस्ट्रासङ्गुडकनि-ष्ठास्थां प्रदर्भयेन्। कनिष्ठानामिकाष्ट्रणे हे हा प्राच्छ कीर्त्तिता। तर्जनीमध्यमाङ्गणैरपानस्य त सद्रिका। धनामामध्यमाङ्ग वे सदानस्य त सा सहता। तर्जन्यऽ-नामामध्यामिः साङ्ग्रहाभिश्वतुर्धिका । स्थौभिः सा सः मानस्य प्राचादस्येषु योजिता। तारपूर्वा निषेतु इर्ग प्राचादीनां प्रदर्शयेत् "इति यामनः । ब्राह्मणाय तत्नमः पेणं यथा "साचात् खादित मेरेदां विष्या जना-र्दनः। ब्राह्मणे परिद्वते च तन्तुताः वर्वदेवताः।